

Не се случило само она што не било во весниците

ШТИПСКИ

Глас

Штипски месечник

Број 164

Август-Септември 2026 г.

цена 20 денари,

ЛУЃЕТО НА ШТИП

МАЈА,

ЕДИНСТВЕНАТА ЖЕНА КОЈА
ШТИПЈАНИ СЕКОЈ ДЕН ЈА ГЛЕДААТ
ЗАД ВОЛАНОТ НА
ГРАДСКИ АВТОБУС

Quehenberger
logistics

AKTIVA

ДЕУС ОПТИК
СИТЕ ВИДОВИ НА ДИОПТРИСКИ И СОНЧЕВИ НАОЧАРИ И
БЕСПЛАТНО КОМПЈУТЕРСКО ОДРЕДУВАЊЕ НА ДИОПТРИЈА

E4M
T-SHIRT INDUSTRY

Иван Бојаџиски,
65 години новинарство

65

Напишани и
објавени
25.000 текстови

Работа
во 21 медиум

13 професионални
награди, и за
Животно дело

Горд на тоа каков
човек станав
благодарение
на новинарството

Спечалив мал
милион пријатели
и мал број
непријатели

И љубовта
и љубомората
е нешто кое треба да
се „спечали“
во новинарството

Коцески,
проректор на УГД:

Човекот
во центарот
на....

Коки,
музичар:

Децата
да ни
останат дома

Иван Бојаџиски

65 ГОДИНИ ВО СЛУЖБА НА ЗАЕДНИЦАТА, ВРЕДЕШЕ ЛИ ТОА?

Големиот Блаже Конески, пред крајот на својот живот, кога на еден медиум беше повикан да зборува за својот живот и за своето творештво, кажа една, за мене исклучително инспиративна реченица. Големиот писател, лингвист, историчар, кодификатор, татко на стандардниот македонски јазик, на почетокот од интервјуто рече вака:

„Со оглед на моите години, јас повеќе немам време за скромност“.

Како кажа големиот Конески така и биде. Во целото интервју тој без задршка зборуваше за својот придонес во кодификацијата на јазикот, во литературата/поезијата, во лингвистиката, историјата. Кажа многу работи за кои никогаш порано не сакал да зборува воден од поривот да биде скром и ненаметлив, иако новите сознанија за неговиот живот и работа открија исклучителни и до тој миг непознати детали од неговиот плоден и на неговата и наша Република Македонија посветен живот.

Оваа мисла на Конески ја користам како најава за моето „немање време за скромност“ бидејќи месецов одбележувам 65 години новинарство, време строго посветено на самопрегорна, посветена на правдата и правото и на потребите на луѓето и општествената заедница работа. Во тие мои напорни но неверојатно „слатки“ професионални години не успеав да ја раскажам мојата животна-професионална приказна онака како што треба и до крај воден токму од потребата да се биде скром.

Сакам почитувани читатели на овој текст со мојот потпис да ве упатам во една од најсветите мисли за новинарството како професија и за новинарот како нејзин најнепосреден извршител. Таа мисли гласи вака:

“Ако во текот на вашата новинарска кариера сите ве сакале, тогаш тоа е знак дека Вашата работа добро не сте си ја извршиле. Ако пак сите ве мразеле, тогаш тоа е милион пати поголем знак дека вашата работа добро не сте си ја извршиле“.

Во текот на мојата 65 годишна карира, работејќи за 21 медиум, во најголем број македонски и југословенски весници, потоа телевизији и на крајот портали, и по напишаните 25.000 текстови, јас без лажна скромност, можем да кажам дека поентата на постоењето на професијата новинар квалитетно сум си ја завршил. Како го знам тоа? Не поради тринаесетте професионални признанија меѓу кои и признанието за животно дело во македонското новинарство, туку поради еден друг факт. Имено, кога ќе поминам низ градот, од десетмина граѓани кои ќе ги сретнам барем седуммина ќе ми посакаат убав ден. Некои од нив се за половина век помлади од мене, а јас не им ги знам ниту имињата но тие срдечно ме поздравуваат и ми ги посакуваат сите убавини во денот. Тоа е најдобриот знак дека јас ја имам почитта на најголемиот дел од жителите на Штип, иако, за воља на вистината, и во градот и во регионот за кој пишувам 65 години, си имам и свои мили непријатели кои, од некоја своја причина, се налутиле на некои мои текстови во кои, во негативен контекст, биле спомнувани нивните имиња или имињата на нивни блиски. Или некои, едноствано, не ме сакале од пуста љубомора која е изразена и меѓу новинарите зашто и оваа професија станува се повеќе суетна.

Но, како што вели Живко Андresки, најпознатиот професор на најголем број новинари во Македонија: покрај љубовта и љубомората е нешто коешто новинарот треба да си ја заслужи!

Во изминатите 65 мои новинарски години сум стекнал мал милион пријатели, и тоа е моето најголемо богатство од „службувањето“ во неверојатната новинарска професија. Тоа, покрај моето прекрасно семејство, е мојот најголем капитал кој сум го „заработил“ на подрчјето од Берово, преку Пехчево, Делчево, Каменица, Винаца, Кочани, Пробиштип, Свети Николе, Кратово, Радовиш, Струмица, Крива Паланка, а најмногу во Штип, град во кој е родена мојата мајка и во кој ја оформ-

мив наскопоцената „институција“ - моетодрагоецено семејство.

Без лажна скромност: горд сум на моите остварувања во новинарството, а преку него и во животот воопшто. Горд сум што секогаш се трудев, преку моите текстови, да бидам на страна на правдата која на луѓето им беше и сеуште им е потребна како лебот наш насушен. Горд сум на сите мои професионални признанија кои дојдоа од мојата новинарска организација, од стопански и невладини организации, културни институции, поединци кои високо го ценеле моето новинарско и човечко дело. Горд сум за тоа што од десет лица кои ќе ги сретнам во градот барем седум ќе ми ги посакаат сите убавини во живот, а јас им возвраќам со исти такви желби.

Горд сум на фактот дека моите 25.000 текстови објавени во Македонка, Трудбеник, Борба, Вечерни Новости, Белградски Репортер, Журнал, Починка, Глобус Магазина, Исток, Штипски Глас и други печатени медиуми сеуште стојат во нашите национални библиотеки како библија на еден посветен новинар. Горд сум на фактот дека и после сто години некој кој ќе ја истражува историјата на Штип и на регионот ќе може таа приказна да ја најде во весниците и со мојот потпис, потписот на Иван Бојаџиски.

Да, 65 години во служба на заедницата. Вредеше ли тоа? Во стилот на Конески, бидејќи немам време за скромност, ќе речам: Уште како вредеше!

Благодарам што одвоивте време ова да го прочитате. И ве поканува сите на

На 23 септември 2026 година, во 18 часот во Мултимедијалниот центар на Универзитето „Гоце Делчев“ (поранешен Пионерски дом)

За заедно да го одбележиме големиот јубилеј во македонското новинарство на кој ќе слушнете една неверојатна новинарска приказна која го има обележано мојот но и животот на нашиот Штип и Источниот регион.

НАСТАН ЗА СИТЕ СЕТИЛА

Штип успешно ја продолжи традицијата во организацијата на својата бренд „претстава“ во претставувањето на сојот бренд гурмански производ-пастрмајлијата. На две локации, првата на пешачката улица, втората на Градскиот стадион, илјаден народ уживаше во омилената пастрмајлија и во музичката програма без која ваков настан, едноставно, не е можен.

Локалната власт која стои зад настанот добро си ја заврши работата и на двете локации, а органите на редот квалитетно го регулираа настанот кој привлеке неколку десеттици илјади граѓани од градот, регионот но и од подалечните места.

Настанот беше отворен на 18 овој месец на улицата „Ванчо Прке“ со сечење на чиновската пастрмајлија, чин кој го направија градоначалникот Иван Јорданов и естрадните уметници Јован Јованов и Елвир Мекич и културно-уметничка програма. Потоа следеше музичка програма, и прошетка на многу луѓе по пешачката улица.

Следниот ден на исполнетиот Градски стадион настапи една од најдоминантните музички звезди во регионот Жељко Јоксимовиќ од Србија. Тој со својот репертоар ги исполни очекувањата на посетителите, а целото шоу беше една прекрасна, на европската сцена достојна претстава. Со песните на пејачот се поистовети целата публика, и се на се добивме настан кој позитивно ги провоцира сите сетила.

Донесуваме неколку фотографии од настанот.

Проф.д-р Сашо КОЦЕСКИ,

Проректор за настава и студенти на Универзитетот
„Гоце Делчев“

Нашата визија е дигитален и интелигентен универзитет во кој човекот останува во центарот на целиот академски екосистем

Кога млади од цела Македонија дојдоа во Штип за во првите два уписни рока да се запишат на посакуваниот факултет, градот преку ноќ оживеа, доби нова димензија исполнета со младешка енергија и ентузијазам. Штип може да му биде благодарен на Универзитетот „Гоце Делчев“ за неговото постоење и значењето во повеќе димензии во животот на градот. Во тоа име во овој број на весникот правиме интервју со проф.д-р Сашо Коцески, проректор за настава и студенти на УГД.

Г-дин Коцески, како Вие ги оценувате резултатите од двата уписни рока, се остварија ли очекувањата или...?

–Двата уписни рока можам да ги оценам како многу успешни, особено ако се има предвид целокупниот демографски контекст во кој функционира македонското високо образование. За мене, најважната порака што ја испраќаат овие уписи е фактот дека УГД и понатаму е препознаен како универзитет на кој младите сакаат да го продолжат своето образование.

Во услови кога бројот на млади во државата се намалува, иднината на македонските универзитети не треба да ја гледаме само низ призмата на зголемување на бројот на запишани студенти по секоја цена. Таа треба да се гради преку квалитетно образование, доверба, современи студиски програми, интернационализација и создавање реална вредност за студентот и неговата иднина.

Кога станува збор за интересот на младите да студираат на УГД едно од големите прашања е за кои тоа факултети има најголем интерес?

–Интересот за студиските програми очекувано не е еднаков и тој се менува од година во година, зависно од интересот на младите, потребите на пазарот на труд и поши-

роките општествени и технолошки трендови. Медицинските науки и понатаму се издвојуваат со исклучително голем интерес, но имаме голем интерес и за економија, туризам, информатика, природни и технички науки.

Интересот и за студиските програми на Правниот факултет и за Факултетот за образовни науки е голем. Во вториот уписен рок на Факултетот за образовни науки останаа само 12 слободни места во државната квота, а квотата за студиската програма Одделенска настава беше целосно пополнета уште во првиот уписен рок. Како и секоја современа академска институција, Универзитетот мора континуирано да ја анализира својата организација и начинот на кој ги користи своите академски и кадровски потенцијали, но во овој момент не би зборувал за укинување на некој факултет. Наместо тоа треба да работиме на поголема функционалност, подобро искористување на ресурсите и создавање поголема академска и научна синергија меѓу сродните области. На тој начин можеме да обезбедиме и поголема ефикасност, но пред сè повисок квалитет на наставата, науката и услугите што ги обезбедуваме за студентите.

На крајот, универзитетот не може својата академска мисија да ја гради само според моменталната популарност на одредени професии. Нашата задача е да обезбедиме баланс меѓу интересот на студентите, потребите на пазарот на труд, развојот на науката и технологијата и пошироките потреби на општеството.

Индустрискиот сектор, менаџерите во бројни индустриски компании постојано говорат за потребата од поврзување со високото образование од кое бараат да образуваат кадри за нивните потреби. Од тука, каков е интересот на младите за природно-техничките науки, информатика...?

-Информатиката, природните и техничките науки традиционално се поврзани со растот на индустрискиот сектор, но бараат посветеност и континуирано надградување на знаењата. За овие студии и натаму има голем интерес. Но денес живееме во период на исклучително брзи промени. Особено во последните две декади, развојот на дигиталните технологии, а особено на вештачката интелигенција, значително ги менува трендовите не само во индустријата, туку и во академскиот сектор.

Во тој контекст, наша обврска е да ги подготвиме студентите не само за работните места што постојат денес, туку и за професиите и технологиите кои ќе бидат актуелни во следните пет, десет или дваесет години. Нашата цел не е само да создадеме кадри кои ќе можат да ги следат технолошките промени, туку кадри кои ќе можат активно да ги креираат тие промени.

Кога зборуваме за интернационализацијата на УГД практично зборуваме за студенти од странство каде доминираат млади од Турција. Дали и годинава сведочиме на зголемен интерес од странски студенти, посебно од Турција?

-Интернационализацијата е една од стратешките определби на УГД. Странските студенти се важен дел од нашата академска средина и на универзитетот веќе студираат студенти од повеќе земји. Секако студентите од Турција се најбројни, но имаме студенти и од другите балкански земји и од Европа. Нашата цел е УГД да биде препознатлив како регионален и европски универзитет кој е отворен и привлечен за студенти од различни делови на светот.

Во таа насока, особено значајно е и нашето членство во европската универзитетска алијанса ACE²-EU. Тоа за нас

значи отворање на нова димензија на интернационализацијата и создавање меѓународна академска средина во која нашите и странските студенти заеднички ќе учат, истражуваат, разменуваат искуства и реализираат проекти.

Дали проблемот со регулирањето на престојот е пречка на нашите универзитети да имаме поголем број странски студенти? Дали универзитетите разговараат со државните институции за тоа?

-Административните процедури поврзани со престојот, визите, регулирањето на статусот и нострификацијата на дипломите можат да бидат значаен фактор во одлуката на странските студенти каде ќе го продолжат своето образование. Ова е реалност со која се соочуваат сите универзитети во државата. Токму затоа сметам дека ова прашање треба да се решава системски и во соработка меѓу универзитетите и државните институции.

Потребна ни е еден вид „one-stop“ систем за странскиот студент – од аплицирањето за студии, преку добивањето на потребните документи и регулирањето на престојот, па сè до неговото целосно интегрирање во академската средина.

Универзитетите можат многу да направат во овој процес, но за дел од процедурите е неопходна поддршка и координација со државните институции. Она што радува е што постои слух од страна на институциите и отвореност за разговор за подобрување на овие постапки. Се надевам дека во периодот што следи ќе имаме конкретни олеснувања.

Во услови кога бројот на млади во државата се намалува, иднината на македонските универзитети не треба да ја гледаме само низ призмата на зголемување на бројот на запишани студенти по секоја цена. Таа треба да се гради преку квалитетно образование, доверба, современи студиски програми, интернационализација и создавање реална вредност за студентот и неговата иднина.

Што очекува штипскиот универзитет од учеството во Европската алијанса ACE²-EU?

-Учеството во Европската универзитетска алијанса ACE²-EU е историски чекор за УГД и претставува конкретна можност за интернационализација и подигнување на квалитетот на Универзитетот. Во изминатата година веќе реализиравме голем број мобилности, пред сè на студентите, но и на наставниот кадар. Тоа е можеби најдиректниот показател дека придобивките од Алијансата веќе се чувствуваат во академскиот живот на УГД.

Но, ACE²-EU отвора и многу пошироки можности – заеднички студиски програми и дипломи, интернационални предмети, заеднички научно-истражувачки проекти и силно вмрежување на нашите истражувачи со европската академска заедница. Особено радува што ова вмрежување веќе дава конкретни резултати и создава нови можности за европски истражувачки проекти.

Дигитализацијата во високото образование – што е следно?

-Дигитализацијата не е луксуз, туку потреба, и УГД има значително искуство во оваа област. Универзитетот

беше пионер во воведувањето на дигиталните технологии и тие денес се составен дел од нашето секојдневно функционирање.

Но, дигитализацијата нема крај. Она што вчера беше иновација, денес е стандард, а утре ќе биде застарено. Следниот чекор е да преминеме од дигитализација кон интелигентна дигитализација.

Тоа подразбира поголема примена на вештачката интелигенција, аналитика на податоци, адаптивно и персонализирано учење, интелигентни системи за поддршка на студентите, автоматизација на административните процеси и подобро поврзување на универзитетските системи. Во оваа насока веќе работиме.

Нашата визија е дигитален и интелигентен универзитет, но универзитет во кој човекот – студентот и професорот – останува во центарот на целиот академски екосистем.

Учеството во Европската универзитетска алијанса ACE²-EU е историски чекор за УГД и претставува конкретна можност за интернационализација и подигнување на квалитетот на Универзитетот. Во изминатата година веќе реализиравме голем број мобилности, пред сè на студентите, но и на наставниот кадар. Тоа е можеби најдиректниот показател дека придобивките од Алијансата веќе се чувствуваат во академскиот живот на УГД.

„Гоце.мк“ – глас на студентите

Тони и Игор кои го водат порталот „Гоце.мк“ говорат за развојот на медиуми на УГД како платформа за учење на студентите и сите млади луѓе.

И во нашето општество постојат повеќе медиумски платформи како ТВ, радио, весници, портали, а Штип како универзитетски центар има и медиуми во рамките на Универзитетот „Гоце Делчев“. Нив ги водат искусните новинари Тони Михаилов и м-р Игор Стојанов со кои Штипски Глас разговара за значењето на медиумите наменети на студентската популација. Нивен најзначаен и најпосетуван медиумски производ е порталот **Гоце.мк**.

Гоце.мк е дел од медиумите во рамките на Универзитетот „Гоце Делчев“. УГД речиси од самиот почеток паралелно со студиските програми развива и медиуми кои се платформа за учење на студентите и младите луѓе, но во исто време се и платформа за нивниот глас. Платформа каде можат непречено, слободно да развиваат идеи, да создаваат приказни и истите да ги раскажуваат. Универзитетот вложи доста енергија и време во создавање на квалитетни услови преку Универзитетското радио, кое од неодамна е целосно онлајн, Универзитетска видео продукција, низ годините имаше и печатени изданија на весници кои денес излегуваат исто така онлајн. А најнова платформа е Гоце.мк која е во целосна функција на дигитализацијата на медиумите и дигиталната трансформација низ која поминуваат медиумите, велат Игор и Тони..

Со текот на годините, тие сфатиле дека интернет платформите се далеку обилски за студентите отколку било кој друг традиционален медиум.

–Претходните години, секоја година објавувавме повик за волонтери во универзитетското радио и тв, за жал имавме многу слаб интерес. Последните неколку години речиси и да немаше интерес. Кога го креиравме Гоце.мк, со младешки дизајн, ликот на Гоце Делчев во духот на времето во кое живееме, веднаш најдовме на огромен интерес од младите. Имавме десетици пријавени млади луѓе кои сакаа да учествуваат, волонтираат, пишуваат на овој портал. Голем дел од тие млади луѓе ден денес се со нас и можеме да кажеме дека ги креираа најдобрите приказни за порталот. Тука би ги спомнале Ирена Жежова, Кристина Бошнакова, Александар Величков, Даница Среткоска, Маријана Николова, Деспина, Верица, Љубица, Дорина, Кристијан и така натаму. Значи тоа се млади студенти кои беа на почетоките и голем дел од нив останаа со нас и ден денес. Се надевам дека и ние сме им дале доволно вредност, знаење, вештини, но и убави искуства, укажуваат нашите соговорници.

Тие на своите соработници се трудат да им внесат знаење за медиумската писменост, како функционираат медиумите и новинарството, за тоа како етички да се известува и како да се известува за теми кои се навистина важни.

–Со оглед на тоа дека сме во рамките на Универзитетот ја имаме привилегијата да известуваме и работиме на теми кои се од големо значење, а немаат голема комерцијална вредност. Така гоце.мк е добитник на неколку награди за новинарство, како и бројни благодарници кои се со гордост на нашата редакција. Гоце.мк е добитник на меѓународна награда за новинарска содржина за серијал на приказни кои ги работевме заедно со медиум од Босна и Херцеговина, а се однесуваа на стравот кој го имаат младите од вакцините. Потоа добивме награда од ЗНМ, УНДП и Шведската амбасада исто така за серија на приказни кои се однесуваа на третирањето на текстилниот отпад. За оваа приказна наш тим одеше и во Британија да го комплетира истражувањето. Неодамна ја добивме и годишната награда „Илија Жупановски“ за најдобра едукативна содржина за млади, што е особено значајна затоа што тоа е суштината на нашата работа. Да креираме едукативни содржини кои се однесуваат на младите. Гоце.мк има соработувано со голем број на меѓународни медиуми, членови сме на Советот за етика во медиумите, како и на меѓународната организација Media for Youth со седиште во Нови Сад. До сега имавме соработка со организации како Томсон од Британија, Дојче Веле од Германија, HearMe од Хрватска и други. Се надеваме дека ќе имаме уште енергија и време да ја шириме соработката и на младите луѓе да им овозможиме што е можно повеќе прилики за нивна едукација, но и искуства. Нашите студенти редовно одат на обуки и едукации во странство и дома, посочуваат Игор и Тони.

Универзитетските медиуми денес се практично она што всушност го диктира времето и технолошкиот развој, со самото свое влијание на начинот на кој младите комуницираат со светот околу себе. Токму порталот за млади **gose.mk** е тој момент на најсоодветен одговор на тие промени. Значаен дел од Универзитетските медиуми се и радио и телевизиското студио, кои се технички опремени за снимање на емисии, поткасти, видео содржини. Најважно е дека тие се отворени за сите заинтересирани студенти кои сакаат да реализираат некоја своја идеја која опфаќа видео или аудио продукција, а секако се и современа лабораторија за студентите на студиската програма за Медиумски студии и односи со јавноста.

Одделот на УГД кој ги менаџира Универзитетските медиуми ги подготвува и содржините кои излегуваат како информации на веб страниците на Универзитетот, но и на самите факултети во негов состав. Исто така, се менаџираат и профилите на социјалните мрежи, каде тенденција е да бидат вклучени што е можно повеќе студенти, кои секако полесно „кликаат“ со својата генерација.

Универзитетските медиуми денес се практично она што всушност го диктира времето и технолошкиот развој, со самото свое влијание на начинот на кој младите комуницираат со светот околу себе. Токму порталот за млади **gose.mk е тој момент на најсоодветен одговор на тие промени.**

Маја, единствената жена која штипјани секој ден ја гледаат зад воланот на градски автобус

Маја Стојменова, 38 годишна штипјанка, има не-обично за женскиот свет занимање. Таа е возач на градски автобус и, како таква, предизвикува големо внимание меѓу нејзините сограѓани. Со Марија разговараме за нејзината возачка страст.

-Во брак сум 17 години и сум мајка на три сина од 16, 13 и 8 години. Имам завршено средно текстилно образование во Штип. Возачка дозвола имам од 18 годишна возраст, а за возач на автобус положив пред три години, ја раскажува Марија својата животна приказна.

На идеја да стане возачка на автобус, односно тоа да и биде животна професија дошла уште како дете.

-Да, уште од мала многу сакав да возам, а отсекогаш им се восхитував на возачите на автобуси. За мене, возењето отсекогаш било предизвик и штом ми се укажа можност да полагам за возачка дозвола, веднаш ја искористив. Моето прво возачко искуство беше со комбе, но тука не застанав. Сакав да напредувам и да се предизвикувам себе си, па положив и за С и Е категорија.

Вели дека како мајка на три деца, професијата возач на камион не е била најсоодветна за неа, па затоа решила да положи и за D категорија за да има право да вози и автобус.

-Видете, професијата возач на градски автобус ми овозможува да ги исполнувам и домашните обврски и обврските како мајка, а истовремено да работам професија што навистина ја сакам и што ме исполнува. Затоа верувам дека кога нешто вистински го сакаш, ништо не е тешко, коментира нашата соговорничка.

За носење една така важна животна одлука, обично се консултира и брачниот партнер. Но, како реагираше сопругот на нејзината идеја да биде возачка на автобус?

-Мојот сопруг ја знае мојата љубов кон возењето уште од првиот ден кога се запознавме и токму од него ја имам најголемата поддршка. И самиот тој е возач на камион и тешки машини и мислам дека токму затоа толку добро се разбираме – ја споделуваме истата љубов кон работата и меѓусебно се поддржуваме во целост, вели Маја.

На нејзините деца во почетокот им било малку чудно, а во исто време и интересно, бидејќи во нашиот град нема жена возач на автобус.

-Таа состојба траеше кратко време зашто и моите деца многу бргу ја прифатија мојата професија како нешто сосема нормално, посочува соговорничката.

Кога првпат седнала зад воланот Марија воопшто не почувствувала трема. Имала некое чувство на возбуда и исполнетост, но била сигурна дека го направила вистинскиот избор.

Но, како на Марија гледаат граѓаните кои секој ден се со градските автобуси низ Штип? Што нив многу ги интересира од професијата во која баш секој ден не се гледаат жени како ја обавуваат?

-На почетокот имаше многу различни реакции но можам да кажам дека тие беа и сеуште се само позитивни. Често наидувам на изненадување и љубо-

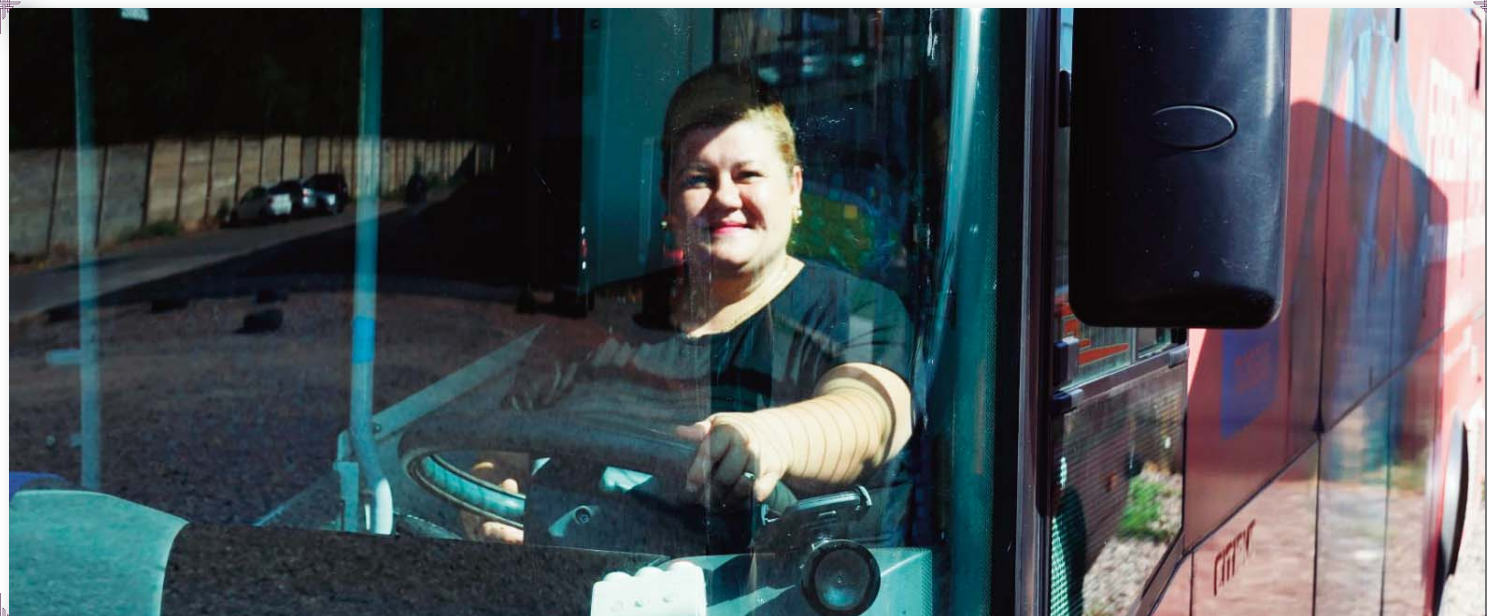
”

Маја на патниците од својот автобус гледа како на клиенти кои треба да бидат превезени безбедно и навремено, а внимава во текот на возењето тие да ги почитуваат правилата кои се истакнати во секое возило во поглед на однесувањето, превезувањето на одреден багаж и наплатата.

питност кај патниците но и поддршка и восхит од нив. Исто така многупати забележував како пешаците зачудено гледаат во автобусот. Еднаш имав и една интересна случка кога две повозрасни жени застаа пред автобусот и едната и покажуваше со прст кон мене на другата да види дека жена го вози автобусот и морав да им мавнам со раката да се потргнат од патот за да можам да возам.

Таа го управува својот автобус на релации во општините Штип и Карбинци и тоа во текот на целиот ден, и за викенд и за празник...

-Организацијата е поставена според оптимизација на работните задачи и трошоците, според кои

секој возач има одредена група на линии за време на школската година, а кога е викенд, празник и надвор од школската година секој возач ги вози сите линии од практични причини и брзо реагирање во одредени ситуации кога треба да се замени возач и возило на некоја од линиите. Ова значи дека ги имам возено сите линии. Според обемот на линиите што го возам, можам да кажам дека до сега не сум осетила посебен умор кој би имал влијание на квалитетот на услугата или посебно на безбедноста на возењето. Имаме доволно временски периоди за одмор помеѓу одреден дел од линиите

Многумина од разни професии знаат да речат дека и пак да се родат истата професија ќе ја изберат, што би рекла Марија на вакво прашање?

-И јас би го рекла истото. Како што споменав и претходно го направив вистинскиот избор, ја работам професијата која ја сакам, која ме исполнува и повторно и повторно би ја избрала оваа професија, тврди Марија.

Таа на патниците од својот автобус гледа како на клиенти кои треба да бидат превезени безбедно и навремено, а во текот на возењето да ги почитуваат правилата кои се истакнати во секое возило во поглед на однесувањето, превезувањето на одреден багаж и наплатата.

”

Маја има 38 години, мајка е на три деца, нејзиниот сопруг е возач на камиони и тешки машини, па дома имаат заедничка тема за разговор, вели пак да се роди пак истата професија ќе ја избере.

ЈП Стипион има автобуси од разни марк како Исузу. Мецедес, Форд...За сите нив Марија вели дека се мошне лесни за управување, сигурни и удобни за секој возач.

Нова невролошка ординација во поликлиника „КардиоМанев“ -современа невролошка дијагностика достапна и во Штип

**Д-р Снежана Лазарова со
искусен пристап и
современа ЕЕГ и ЕМГ
дијагностика – нова
можност за пациентите од
Источна Македонија**

Поликлиника „КардиоМанев“ го проширува своето медицинско портфолио со отворање на современа невролошка ординација, со која на пациентите од Штип и Источна Македонија им се овозможува специјалистичка невролошка дијагностика и следење на едно место.

Невролошката ординација ќе работи под раководство на д-р Снежана Лазарова, искусен невролог, со посебен акцент на темелен клинички преглед, прецизна дијагностика и индивидуален пристап кон секој пациент.

Главна предност на новата ординација е можноста за современа функционална невролошка дијагностика со ЕЕГ (електроенцефалографија) и ЕМГ (електромиографија), со што пациентите добиваат можност за дополнителна дијагностичка проценка без потреба од упатување во други градови за овие испитувања.

ЕЕГ и ЕМГ – современа дијагностика на едно место

ЕЕГ претставува важна дијагностичка метода за проценка на електричната активност на мозокот и може да има значајна улога при испитување на одредени невролошки состојби. ЕМГ, пак, овозможува проценка на функцијата на периферните нерви и мускулите и се користи при дијагностичка обработка на различни состојби поврзани со нервниот и мускулниот систем. Со комбинирањето на специјалистички невролошки преглед, современа апаратура, ЕЕГ и ЕМГ, пациентите добиваат можност за покомплетен дијагностички процес во рамките на една поликлиника.

Сакаме пациентите да добијат современа услуга поблиску до својот дом

„Нашата цел е да понудиме современа невролошка услуга која ќе биде достапна за пациентите од Штип и целиот источен регион. Веруваме дека добрата медицина подразбира не само современа апаратура, туку пред сè стручен и внимателен пристап кон пациентот. Со можностите за ЕЕГ и ЕМГ дијагностика сакаме да

озвожиме побрза и поефикасна дијагностичка обработка, со цел пациентите навремено да добијат соодветна препорака за понатамошно лекување и следење“, истакнува **д-р Снежана Лазарова**.

За пациентите од Штип и Источна Македонија

Потребата од достапна невролошка дијагностика е особено значајна за пациентите од источниот регион, кои досега често мораа да патуваат во поголемите медицински центри за специјалистички прегледи и дополнителни испитувања. Со новата невролошка ординација во Поликлиника „КардиоМанев“, пациентите од Штип и околните општини, како и од целиот источен регион, добиваат можност за специјалистички невролошки преглед и современа дијагностика поблиску до својот дом. Ординацијата е наменета за пациенти со различни невролошки тегоби и состојби – главоболки, вртоглавици, нарушувања на рамнотежата, трнење и слабост на екстремитетите, нарушувања на меморијата и концентрацијата, болки и други симптоми поврзани со нервниот систем, како и за пациенти кај кои е потребна дополнителна неврофизиолошка дијагностика.

Стручност и технологија во служба на пациентот

Во Поликлиника „КардиоМанев“ особено внимание се посветува на создавање услови пациентите да добијат професионална, современа и ефикасна здравствена услуга. Новата невролошка ординација е уште еден чекор во оваа насока – поврзување на знаењето и искуството на медицинскиот тим со современа дијагностичка технологија. Целта е пациентот да добие целосен и индивидуализиран пристап – од првиот преглед, преку потребната дијагностика, до препораките за понатамошен третман и следење.

Со отворањето на невролошката ординација, Поликлиника „КардиоМанев“ продолжува да ја развива својата визија за современа и достапна специјалистичка здравствена заштита во Источна Македонија.

Музичарот Никола Јанков-Коки се врати дома и еве што вели за својата музичка кариера

После 30 години живот и работа во Скопје познатиот музичар Никола Јанков-Коки се врати во родниот Штип да работи како професор во музичкото училиште Сергеј Михајлов. Вели дека за тоа е „виновен“ ковидот кога морал почесто да доаѓа тука зашто родителите му имале потреба од него. Моментите со родителите му станале незаборавни, му се уарнило дома и по долго размислување решил да си остане тука. Па сега има луѓе кои му велат „Коки бе, те паметиме кога беше дете, на точак и виолина на рамо“. Е, тоа нему многу му значи.

–Во Скопје работев во Илија Николовски Луј, во Штип во средното и ниже музичкото училиште ги задржав истите предмети, а се случи да предавам виолина на учениците во училница во која некогаш учев виолина. Исти слики, ист мирис, останале и некои шкафчиња од тоа време. Едноставно, незаборавно, вели Коки и додава дека кај нас има многу талентирани деца, но и дека талентот не е доволен, си треба и многу работа.

Коки вели дека останале многу убави песни што ги свиреле и пееле како дует со Дуле, а и песни кои тој сакал лично да ги испее како продолжение на приказната за две момчиња. –„Реално, тешко се наоѓаат песни како Виолина и гитара, Марама, Еј калдрмо, Колку треба да се плати...Тоа што сакам е зад нас да останат песни со кои ќе се гордеат и ќе ги пеат генерации“, вели Коки.

Нам посебно убави ни се песните Јас сум нула без тебе и Песна за Дуле и Коки. –„Првата е на Александар Митевски, втората може да ја направи само Игор Џамбазов која тој ја напиша за нас. Таа песна ќе биде слушната на концертот „30 години виолина и гитара“ на 14 ноемри во Македонската филхармонија, вели Коки.

Нашиот соговорник е среќен што е сакан и ценет од луѓето во Македонија. И тој ги цени сите луѓе. Вели дека преку музиката пополнува место во нивните срца. За тоа дали препознава нешто што ќе биде хит има своја философија: „А кој жив може да ти каже еј, ова ќе биде хит. Сепак, важно е да си истраен, да работиш, да веруваш, да не потклекнуваш, а резултатот ќе си дојде сам по себе“, посочува Коки.

За него важи правилото дека само дома си е дома. Тој и ден денес не може да одлучи за тоа каде му било подобро: во Скопје или во Штип. –„Скопје многу го сакав но, сепак, решив да си дојдам дома“, ко-

ментира Коки Јанков.

Навечер настапува во Штип и некои други места, преку ден е со кумови, кумашини, колеги, другари. Вели дека во Штип има убави кафеани, убави места во кои се вртат весели муабети. –„За мене Штип е мало место но сосема големо за нашите души“, ги појаснува работите нашиот соговорник.

За него пристапот и односот кон луѓето е многу важен. –„Не е само дојди, отсвири, испеј, и замини си. Луѓето сакаат внимание. Тие одвоиле од своето слободно време, дошле да те слушаат што не е мала работа. Јас сум и многу благодарен на мојата публика. И затоа имам многу пријатели насекаде. Ако од Берово тргнам за Охрид, и ако по пат застанувам тука и таму да се видам

ЗА ДЕЦАТА: Децата се – деца. Најмилото е тоа. Да ни се добри, љубезни, разумни, чесни. На нас е да се потрудиме да останат дома, но некако тешко тоа ни оди. Штета! Ако некој друг треба да ги собира плодовите тогаш сите треба да се запрашавме каде тоа згрешихме. Овде, дома има место за сите, но некако стана претесно, коментира Коки.

со некого ќе ми требаат две недели. Добар збор и добра песна одат заедно“, порачува Коки Јанков.

За времето кога беа сакани и почитувани како дуо со Дуле вели дека не може некој кој ти бил важен да го нема, а се да си остане исто. –„Наше е да се сеќаваме, да потсетуваме, да зборуваме, да споделиваме за некогаш и за во иднина, инаку лесно се забораваат и песните и делата. Ова го говорам често и не давам место да се забораат тие времиња. Со Дуле бевме единствени, а моја задача е, сакал или не, да продолжам бидејќи тоа вреди“, поентира Коки.

На 14 идниот ноември Коки ќе има концерт во Македонската филхармонија под наслов „30 години виолина и гитара“. –„Ќе имам гости, познати музичари кои со еден збор прифатија да бидат дел од настанот, бендот се поготвува, а јас сакам да ја искористам приликата и да им се заблагодарам на штипјани но и на сите пријатели до разни делови на државата што секојдневно ми даваат поддршка. Се надевам дека на 15 ноември ќе имам и втор концерт.

Иван Бојаџиски,

65 години новинарство

65

Работа во 21 медиум

Од тогаш до денес Бојаџиски работел во 21 медиум во Македонија и Југославија. И тоа:

Во весникот на Македонка, Трудбеник, ТВ Скопје (денес МРТВ), белградска Политика, Експрес Политика, Нова Македонија, Вечер, Борба, Вечерни Новости, неделниците Журнал, Починка, Репортер Белград, Глобус Магазин, Остен (весник за хумор и сатира каде се потпишува како Ив.Бој.) Утрински весник, Независен весник, ТВ Ирис (главен и одговорен уредник) ТВ ЕМИ-Радовиш (стручна подготовка на екипата на телевизијата), Исток-регионален месечник, Штипски Глас, Овче Поле-комбинат Свети Николе и портал istokpress.mk.

Денес, на 83,5 годишна возраст ги уредува месечникот Штипски Глас и порталот istokpress.mk.

Напишал и објавил 25.000 текста

Во кариерата напишал и објавил 25.000 текста кои се чуваат во националните библиотеки во Македонија, во НУ УБ „Гоце Делчев“-Штип и во библиотеката „Климент Охридски“ - Скопје.

13 професионални признанија, меѓу нив и за Животно дело во Македонското новинарство

За својата работа во новинарството Иван Бојаџиски, во изминатите 65 години, има добирно 13 професионални признанија:

Во 1998 година Здружението на новинари на Македонија, Фонд на наградите „Крсте Мисирков“ на Бојаџиски му ја доделува наградата за истакната долгогодишна работа во новинарството за 1997 година. Оваа награда во новинарското семејство е позната како Награда за животно дело, а Иван Бојаџиски истата ја добива на возраст од 54 години и после 36 годишна новинарска кариера со што е најмлад добитник во двете категории.

На 17 февруари 1986 година, Здружението на новинари на Македонија по повод годишнината од основањето на Сојузот на новинари на Југославија на Иван Бојаџиски му доделува сребрена плакета „За 25 годишна работа во новинарството и за посебен придонес во развојот на новинарството и новинарската организација“. Оваа плакета на Бојаџиски му беше връчена на свеченост во Официрскиот дом во Скопје.

На 12 октомври 1979 година најтиражниот весник во Југославија во тоа време Вечерни Новости, по

На 9 септември годинава, Иван Бојаџиски одбележа 65 години плодна работа во новинарството на Македонија и поранешна Југославија.

Патот во оваа убава и инспиративна професија Бојаџиски го започна на 9 септември 1961 година (на 18 години, 8 месеци и 5 дена) кога во Памучната индустрија „Македонка“ го потпишува првото професионално решение за работа во новинарството.

повод годишнината од основањето на весникот, на Бојаџиски му доделува награда за хонорарна соработка.

Истата награда од Вечерни Новости Бојаџиски ја добива и на истиот датум во 1989 година. Оваа награда еден новинар на овој весник може да ја добие само еднаш во десет години, а Бојаџиски ја добива два пати како најдобар хонорарен дописник од цела тогашна Југославија.

Признание за „Животно дело во новинарство“ на Бојаџиски му е доделено од ТВ Ирис и од Регионален актив на новинари „Исток“ -2022 година.

Признанија за медиумска поддршка Бојаџиски има добиено од стопански организации, рудници, текстилни претпријатија, културни институции...Шест години по ред Националната установа –Универзитетска библиотека „Гоце Делчев“-Штип на Бојаџиски му доделува Благодарница за најзастапен автор во тековните библиографии „Штип и штипјани во дневните весници и списанија“ – од 2019 година до 2024 година.

Континуирана работа во

Здружението на новинари на Македонија

Во текот на својата 65 годишна кариера Бојаџиски е активен и во ЗНМ-Здружение на новинарите на Македонија придонесувајќи во изградбата на европски ориентирана сталешка организација која работи во служба на медиумската заедница.

За својата посветена работа во Здружението на новинари на 17 февруари 1986 година од Здружението на новинари на Македонија, а по повод годишнината од основањето на Сојузот на новинари на Југославија, добива сребрена плакета за развој на новинарската организација.

Најмалку три мандати (12 години) бил член на Претседателството на ЗНМ, повеќе мандати бил претседател на Активот на новинари на Штип и претседател на Регионалниот центар на новинари „Исток“.

Член на Советот на МРТВ и претседател на Програмската комисија на јавниот сервис

Еден четиригодишен мандат Иван Бојаџиски беше член на Советот на Македонската радио телевизија. На оваа функција дојде на предлог на ЗНМ, а во избор на Собранието на Република Македонија.

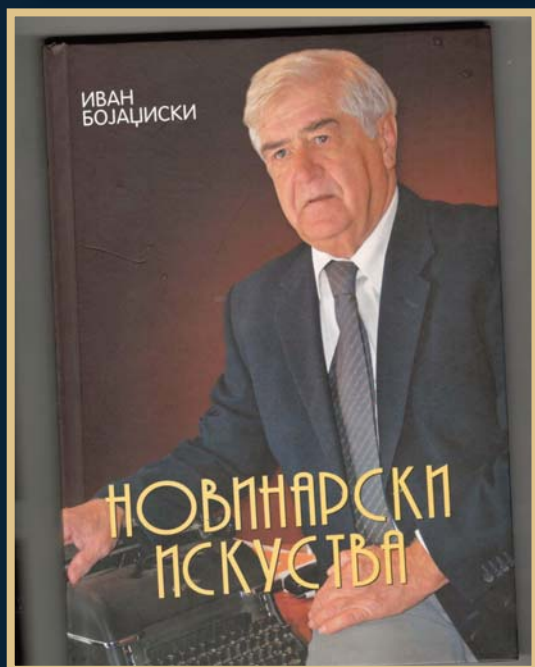
Во Советот Бојаџиски беше избран за претседател на програмската комисија на МРТВ од која активно работеше на идејата и Република Македонија да изгради јавен медиумски сервис според европските стандарди.

Делегат од Македонија на изборното собрание на Сојузот на новинари на Југославија

Во 1984 година Иван Бојаџиски од новинарската организација на Македонија е избран за еден од шесте делегати од нашата република на Изборното собрание на Сојузот на новинари на Југославија кое собрание се одржа во Сараево, во познатата сала Скендерија.

Две книги

Како резултат на својата работа во новинарството Иван Бојаџиски има издадено две книги. Првата е „Новинарски искуства“ - 2013 година и другата „Еден сме изрод“ книга афоризми од 1988 година.

„Ова е време за кафе“ - нов роман на д-р Даница Фичорска

Деновиве од печат излезе најновиот 19 поред роман на познатата докторка во пензија Даница Фичорска. Насловот на романот е „Ова е време за кафе“.

Понекогаш е потребна само една шоља кафе за животот да тргне по нов пат. Катерина храбро чекори низ животот водејќи ги битките на лекар, ќерка, мајка и жена. Од болничките ходници до далечните светски градови, од тивките семејни вечери до средбите што менуваат сè, таа открива дека најголемите животни одлуки често се раѓаат во најобичните мигови.

„Ова е време за кафе“ е роман за љубовта што знае да чека, за пријателствата што остануваат засекогаш, за силата на семејството и за нераскинливата врска со татковината. Исполнет со топлина, емоции, надеж и човечност тој не потсетува дека вистинските вредности не се губат ниту со годините, ниту со далечините.

Понекогаш е потребна само една шоља кафе за животот да тргне по нов пат.

Катерина храбро чекори низ животот водејќи ги битките на лекар, ќерка, мајка и жена. Од болничките ходници до далечните светски градови, од тивките семејни вечери до средбите што менуваат сè, таа открива дека најголемите животни одлуки често се раѓаат во најобичните мигови.

„Ова е време за кафе“ е роман за љубовта што знае да чека, за пријателствата што остануваат засекогаш, за силата на семејството и за нераскинливата врска со татковината. Исполнет со топлина, емоции, надеж и човечност, тој не потсетува дека вистинските вредности не се губат ниту со годините, ниту со далечините.

Затоа што секое време има своја приказна. А понекогаш, најубавите приказни започнуваат токму... во времето за кафе.

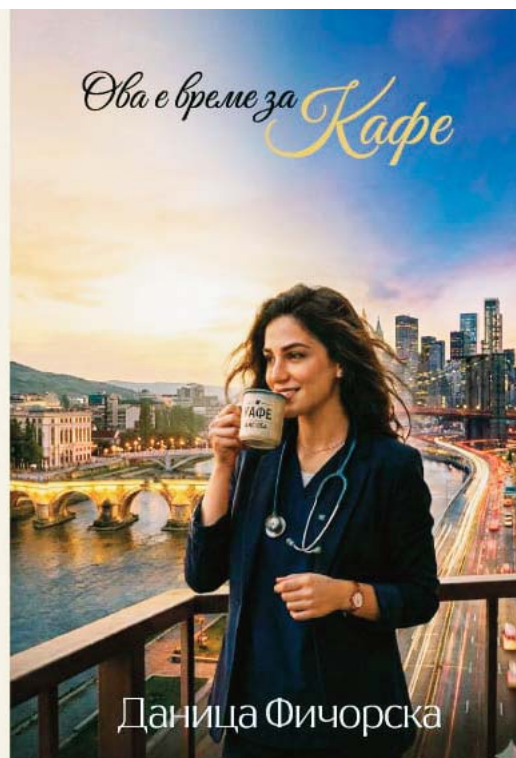
www.polica.com.mk

Производител: Конгресен сервисен центар – Полица | Prodhuesi: Kongresen servisen centar - Polica | Земја на потекло: МК | Vendi i origjines: МК | Артикул: Книга | Artikulli: Liber/Состав: Хартија | Perberja: Ieter/Kongresen Servisen Centar DОО, Скопје | Kongresen Servisen Centar SHPK, Shkup Ул. „Владимир Полежиновски“ бр. 22/4 | Rr. Vladimir Polezhinovski nr. 22/4/Ten: + 389 2 3230 967 | office.sk@ksnet.com

Ова е време за кафе

Даница Фичорска

Затоа што секое време има своја приказна. А понекогаш, најубавите приказни започнуваат токму... во времето за кафе.

Пишува:
Ристо Божидар
Аризанков

ЗА СПОЛУПИСМЕНОСТА...

Од година во година се помал е бројот на студенти кои се запишуваат на Филолошкиот факултет - катедра за македонски јазик, бројот е све-ден на бројот на прсти на рацете.

Сакале или не, се намалуваат „Пастирите“ на писменоста...

Во честите полемики со поединци сум бил на удар заради мојот став дека секој Македонец треба да ја практикува кирилицата без разлика дали се работи за социјални мрежи или други видови на комуникација често со забелешките дека не сме на час на македонски јазик. Бедно...

Во тие полемики знаат да кажат „Да, ама во училиштата учевме да пишуваме македонски и на латиница. Па јас имам пријатели од странство, затоа пишувам латиница (претпоставувам дека странците знаат македонски, а не знаат кирилица). Ќе пишувам како што сакам...и слично.“

Основни карактеристики на еден народ се јазикот и писмото, народот може и да нема сопствена територија, но мора да има јазик и писмо како би бил народ.

За во училиштата не знам каква е состојбата, со употребата на компјутерите се помалку се пишува на рака, за ракописот и не сакам да зборувам.

На 06.05.1885 година Григор Прличев во Солунската гимназија одржал говор во кој вели: „Нели е голем срам за Македонците кои едно време преку Александар Великиот го покорија целиот свет, кои после преку светите Кирил и Методија покрстија милион Словени и ги просветија, денеска ние да бидеме најдолни од сиот свет во просвештението...“

Дел од беседата на Господин Господин Стефан на гробот на Свети Кирил:

Свети Кириле - „Денес во твојот роден град се' е пепел и прав и нема слобода ни за книга, ни за буква ни за слово од јазикот твој и наш. Во крајот во кој сите тогаш говореа како тебе и како ние денес, во ова наше

време, забрането е не само говорењето и молењето на тој јазик, туку и постоењето. Денес, за жал, таму однесувањето е полошо од она на тријазичниците во твоје време. Светителе, денес е се' урнато од она што би потсетувало и на тебе и на нас, и во Солун и во Кукуш, и во Лерин, и во Костур. Таму не само живите, туку и покојните немаат мир“.

„Зар не паѓа дожд од Бога на сите подеднакво? Или Сонцето не свети за сите, исто така? Зар не го дишеме воздухот сите еднакво? Како тогаш не се срамите да признаете само три јазика, а за сите други народи и племиња сакате да бидат слепи и глуви? Дали Господ го сметате толку бесилен тоа да не може да го даде или завидлив па тоа да не го сака?“

Основни карактеристики на еден народ се јазикот и писмото, народот може и да нема сопствена територија, но мора да има јазик и писмо како би бил народ.

Со овие зборови Константин филозоф, подоцна прославен со калугерското име Кирил, во 9. век го бранел словенскиот јазик пред т.н. тријазичници кои тврделе дека само латинскиот и грчкиот и еврејскиот се свети јазици со кои може да се богослужи. Го обвинувале за ерес зашто го вовел словенскиот јазик меѓу привилегираните, кои тој статус го заслужиле зашто биле испишани на крстот на Исус.

И за крај:

„Јазикот е нашата татковина“, „Послушајте Македонци!

Јазикот е единствената наша татковина. Сè додека го чуваме, го негуваме, го вардиме, го гледаме јазикот наш македонски – ќе може да сметаме дека ја имаме и татковината. Како куќа, како дом, како огниште“, напиша своевременно великанот на македонскиот јазик Блаже Конески, додека пак Крсте Петков Мисирков своевременно кажал дека: „Должни сме да го милуваме нашиот јазик зашто е наш, како нашата татковина“.

Пишува:
М-р Трајче КАЦАРОВ,
писател

Некогаш и сега со штипските ветрови

Граѓаните на Штип, што би рекол дедо Трајко, уште од дедо Адамовите години знаат дека градот е под влијание на умерено-континенталната и медитеранската клима. Уште подобро е ако се каже дека на градот гледаат како на арена каде што двете клими се судираат гради в гради.

Учените и неучените знаат дека ветровите во Штип дуваат точно 270 дена. Најчесто се спуштаат од северозапад и југоисток. Во градот влегуваат, ту како диви коњи, ту како папсани кобили. Според тоа од каде доаѓаат, ги добиваат и имињата. Ветерот од северозапад, особено во зимски услови, познат е како Сечко, а оној од југоисток како Југо.

„Дуваат и само дуваат. Ниту знаат за ден, ниту за ноќ. Ниту знаат за дожд, ниту за снег. Абе, умор да се немало!“ – се жалеа граѓаните едни на други.

Градот се прочу како град на ветровите.

Такви какви што беа, им помагаа на летата да бидат изгор жешки, а зимите кочан студени. Прстите ги мешаа и во манџите на пролетта и во оние на есента. Ги знаеја и како сезонски свирачи. На зима Сечко ја земаше шупелката и, со познатото „фијуу“, ги чистеше улиците дури и од кучињата скитници. На пролет, Југо го правеше животот југовина.

Ветровите беа наклонети кон годишните доба, но не и кон граѓаните. Со своите концерти на долгите и кусите шупелки непрестајно им ги бушеа ушите, колку на децата, толку на возрасните, што би се рекло, колку на ситните, толку на крупните.

Палавштините им доаѓаа преку глава на жените кога ќе им се нафрлеа на фризури. Неретко им ги подигаа и здолништата, па разголените задници им се појавуваа како наивни насмевки пред ококорените очи на мажите. Никој не беше поозборуван од ветровите. Маваа по нив со што ќе стигнат. Најмногу ги маваа со грди зборови.

Мајка, секогаш кога поради ветерот не ќе можеше да го спостри испраното на жицата во дворот, ги колнеше на сет глас: „Дувнете, да ве дувам кај мајка ми!“ Меѓу клетвите најприсутна беше: „Да даде Господ орман да фатите!“

Немаше жител во градот што не сакаше да им се затне дупката, колку да не можат никогаш на бело видело да излезат.

Татко имаше култ кон косата. Чешелот и рацете постојано му беа во неа. Можеше да излезе гол на улицата, ама неспастрен во косата – никогаш. Пред секое излегување проверуваше дали некој од ветровите шпарта по градот. Кога ќе заклучеше дека кон работата ќе биде следен од ветер, гласно реагираше: „Од овој зулумција нема мира. Каде најде сега да дува кога треба да одам на работа!“

Дуваа ветровите и кога се враќаше од работа.

Ветровите стануваа и сведоци, поточно речено,

причинители и на психички промени кај граѓаните. На оние кои беа со ептен слободоумни реакции во јавноста, граѓаните им лепеа етикети – издувани. Да ти кажат дека си издуван е многу полошо отколку да ти кажат дека си луд.

Колку немаа обсир кон граѓаните, толку немаа ни кон покривите на старите куќарки. Им ги креваа ќерамидите без да водат грижа што ќе излезе под нив. Секогаш излегуваше сиромаштија, пуста, пуста да би останала.

Како дете, ретко излегував на улица, ретко си играв со децата од улицата. Скоро воопшто не учествував во ниту една акција на уличните банди. Не одев со децата од улицата да се капам во реката. Во Градскиот базен не можев ниту да замислам да влезам. Имав за тоа строго изречена забрана од татко, потпишана и од другите членови на фамилијата – мајка ми, дедо ми, дури и од сестричето кое не знаеше да ја изговори буквата „р“, но знаеше да каже: „На леката нема да одиш!“

Одењето на реката или на Градскиот базен во придружба на татко ми беше условено од ветровите.

„Ако не дува ветер, ќе одиме“, ми велеше татко.

Еднаш, среде дворот, свртен кон крошната на кајсијата каде што ветерот си беше направил престојувалиште, му се обратив, и тоа плачливо:

„Здраво, ветру. Немој да се чудиш што ти се обираам, зашто времето за чудење одамна е завршено. Многу сакам да се спријателам со тебе. Еве, прв ќе ти ја подадам раката. Во мигот кога ќе се фатиме рака за рака, нашето пријателство ќе биде склучено. А кога ќе станеме пријатели, ќе треба и пријателски да се однесуваме. Пријателски да си помагаме. Ако ме прашаш, како пријател, што најмногу сакам да направиш за мене, ќе ти кажам. Сакам во саботите и неделите, за време на верските и државните празници, да не си во градот. Биди цин. Сукни ја некаде по полињата, по планините. Зашто, ако не си во градот и не дувааш, тато ќе ме води на реката или на Градскиот базен.“

Се разбира дека ветерот не ми подаде рака и дека плановите ми пропаднаа. Тоа беше причина да се вбројам во редот на сите оние што ги мразат ветровите и што им посакуваат сè најлошо. Да речеме: мајка им да ги напушти, татко им со ремен да ги намава.

Така беше до пред да се случат климатските промени. Како би рекле метеоролозите, до пред да се случат озонските дупки во атмосферата. Промената доби назив на светско ниво. Се прочу како „Глобално затоплување“.

Глобалното затоплување не значи, во вистинска смисла, затоплување, туку климатски појави кои излегуваа од сите временски рамки. Или во лето ќе задува северен ветер и ќе се спушти температурата до смрзнувачка, или на зима луѓето ќе пројават желба да се разладат во матните води на Брегалница. Глобалното затоплување најбргу се одрази на сезонското намалување на гардеробата. За продавачите стана нелогично во лето да ја намалуваат цената на зимската гардероба, или на зима – на летната. Стана пракса чадорите за дожд и за сонце да се носат во исто време и под иста пазува.

Пишува:
Роберт Аćипетров

Помалку ученици не значи помалку образование туку сигнал за промена

Сè почесто слушаеме дека во Македонија има сè помалку ученици, празни училници, паралелки со помал број на ученици, а секако најмногу болна е информацијата дека бројот на првачиња е помал за 4.000 ученици, а неколку училишта воопшто и нема да постојат на први септември. Јавната дебата е најчесто во форма на обвинувања и префрлање на вината, протести од родителите и тажни снимки од згради кои порано биле преполни училишта. Темата стана речиси секојдневна, а најчесто завршува со една реченица „Имаме демографски проблем.“ За жал дискусијата најчесто и овде завршува па пропуштаме да го видиме вториот, многу поважен проблем, а тоа е што правиме со системот кој е создаден за многу поголем број ученици? Игнорирањето на ова прашање не прави инертни, а со тоа проблемот е само констатиран, без да се работи на негово решавање.

Економски гледано, систем кој нерационално ги троши ресурсите е осуден на пропаст. Намалениот број на ученици во услови кога бројот на наставници, училишта но и ресурси останува непроменет има едноставно математичко решение е се само не рационално поставен систем што резултира со недоволни инвестиции за надградба на истиот. Денес имаме можност да направиме нешто што долго време го одложуваме, да го оптимизираме образовниот систем. Ова никако не значи дека треба да штедиме на образование, туку средствата да ги користиме за потребите на учениците.

Оптимизација значи средствата да се пренасочат од она што повеќе не е ефикасно кон она што ќе даде поголем резултат. Во превод, нам не ни се потребни празни училишта туку посилни училишта. Мораме да бидеме искрени и да признаеме дека не можеме вечно да одржуваме ист број училишта и паралелки без оглед на бројот на ученици. Одговорите не смеат да бидат политички, а одлуките секако не треба да бидат базирани на емоција, затоа што емоцијата нема да ги реши проблемите на иднината. Стратегиите за иднината е неопходно да се темелат на образовните, економските и демографски потреби и можности на општеството.

Зголемувањето на економската ефикасност на училиштето носи и еден друг аспект за кој многу малку се зборува, а и тоа како е важен во денешното модерно општество – социјализацијата. Училиштето не е

само место каде што ученикот добива знаење, туку е и местото каде што детето учи да комуницира, да соработува, да се натпреварува, да прифаќа различност, да работи во тим и да гради самодоверба. Кога во една паралелка имаме неколку ученици, се намалуваат и можностите за здрава конкуренција. Наместо ученикот да се споредува само со неколкумина вршници, треба да има можност за вистински натпревар во знаење, спорт, уметност, технологија, дебата, иновации. Поголеми и подобро организирани училишта можат да создадат повеќе тимови, повеќе секции, повеќе натпревари, повеќе активности и повеќе можности што секако значи и подобро образование. Подобро образование значи и подобра економија, а таа може е и основа на целиот проблем и најважен дел од целата приказна. Демографијата не се решава само со повикување на луѓето да имаат повеќе деца. Семејствата носат одлуки според условите во кои живеат. Борбата против намалувањето на бројот на ученици не започнува само во училиштето, туку започнува со носење на одлуки кои ќе го подобрат општо целиот систем.

Во услови кога оптимизацијата би овозможила дел од средствата што денес се трошат за одржување на неефикасна структура да се пренасочат кон квалитет, современа инфраструктура, STEM, практична настава, дигитални вештини, странски јазици, професионална ориентација и подобри услови за наставниците, тогаш создаваме поквалитетен човечки капитал. Поквалитетен човечки капитал значи поконкурентна економија, што обезбедува подобри работни места, кои несомнено би обезбедиле повисоки приходи, а со тоа и подобри услови за живот. Подобрите услови за живот создаваат нешто што не може да се создаде со административна мерка, а тоа е доверба во иднината. Довербата е и основната порака и решение на овој проблем, но потребно е да знаеме дека патот кон враќање на довербата во системот е тежок и исполнет со храбри одлуки, но е единствен кој ни нуди можност да ги свртиме работите во наша корист.

Авторот е

(директор на Педагошка служба,

Министерство за образование и наука)

Пишува:
Милорад Ангелов

Колумни од перото на луѓето на кои им било важно

Понекогаш човек пишува не затоа што верува дека ќе го промени светот, туку затоа што не сака еден ден да се праша себеси: „Зошто молчев?“

Пишува. За културата. За книгата што никој не ја прочитал. За уметникот што никој не го забележал. За училиштето во кое знаењето сè почесто се заменува со брзи одговори, а технологијата понекогаш го потиснува сопственото мислење и труд.

Пишува за јавниот простор во кој простаклукот станува правило. За едно општество кое полека се навикнува на она на што некогаш не смеело да се навикне.

Но, пишува и за својот град. За Штип.

За тоа каков град сакаме да биде и каков град ќе оставиме зад себе.

Во „Штипски глас“ пишувавме за идејата Штип да има професионален театар за деца и млади — затоа што културниот живот не смее да се сведува само на повремени настани и свечени програми, туку треба да создава институции, публика и генерации кои ќе растат со културата.

Пишувавме за културната инфраструктура на градот и за односот кон старите и небезбедни објекти во кои се одвива културниот живот. За просторите кои можат да бидат живи места на културата, наместо тивки сведоци на нашата негрижа.

Пишувавме и за идејата за центар за неформално образование — затоа што образованието не завршува со последниот час во училиште и затоа што на еден град му требаат места каде што младите, но и возрасните, ќе можат да учат, да создаваат, да разговараат и да развиваат идеи.

Пишувавме и за односот на властите кон културата. Не затоа што секогаш мораме да бидеме против власта, туку затоа што културата не смее да зависи од тоа кој моментално е на власт.

Затоа што градот не се гради само со улици, фасади и инфраструктура.

Градот се гради и со својата култура, со образованието, со односот кон младите и со идеите што им ги остава на идните генерации.

И потоа — молк.

Текстот ќе помине. Ќе биде прочитан од неколкумина. Можеби некој ќе стави лајк на социјалните мрежи, некој ќе воздивне, некој ќе рече „точно е“, а по-

тоа животот ќе продолжи како ништо да не било кажано.

Но, дали навистина ништо не било кажано?

Можеби токму тука е смислата на еден локален весник. Локалниот весник не треба да биде само место каде што ќе прочитаеме што се случило вчера.

Тој треба да биде и место каде што ќе разговараме за тоа што може да се случи утре.

Да отвора прашања што можеби никој друг не ги поставува. Да предлага идеи. Да потсетува. Да критикува кога треба. Да пофали кога има што да се пофали. Да создава простор за луѓето кои имаат нешто да кажат.

И, можеби најважно од сè — да го зачува гласот на градот.

Затоа што еден ден, кога ќе поминат години и кога ќе се сменат политичари, функции и генерации, некој можеби ќе ги отвори старите броеви на „Штипски глас“ и ќе прочита дека некогаш некој предложил професионален театар за деца и млади.

Ќе прочита дека некој предупредувал дека културните објекти во градот се во многу лоша состојба.

Ќе прочита дека некој сонувал за центар за неформално образование.

Ќе прочита дека некој прашувал зошто културата не е доволно високо на листата на приоритети.

И можеби некоја од тие идеи тогаш ќе биде реалност.

А можеби не.

Но, барем ќе постои запис дека тие идеи постоеле.

Градот се гради и со својата култура, со образованието, со односот кон младите и со идеите што им ги остава на идните генерации.

Дека некој ги замислил.

Дека некој ги предложил.

Дека некој се обидел да го замисли Штип поинаку.

Можеби токму тука е вистинското значење на колумната.

Не секој текст е напишан за да предизвика бура. Некои текстови се напишани за да останат.

Да бидат трага.

Да сведочат.

Да сведочат дека во едно време, кога многумина гледале, некој сепак зборувал.

Зашто молкот не е секогаш неутрален.

Понекогаш молкот е избор.

А кога едно општество долго молчи пред не-
правдата, пред примитивизмот, пред уништувањето на
културата и пред обезвреднувањето на знаењето,
тогаш молкот станува дел од приказната.

Затоа можеби овие колумни во „Штипски глас“
еден ден нема да бидат запаметени по тоа што про-
мениле.

Можеби ќе останат по тоа што сведочеле. Све-
дочеле дека имало луѓе кои забележувале.

Дека имало луѓе на кои им било важно. Дека
некој предупредувал дека нешто вредно исчезнува.
Дека некој се обидува да го зачува зборот „култура“
од тоа да стане само празна свечена фраза. И можеби
најтешката реченица што ќе остане зад нас нема да
биде:

„Никој не знаеше што се случуваше.“ Туку:
„Сите знаеја. Само сите избраа да молчат.“

Затоа продолжувам да пишувам.

Не затоа што сум сигурен дека некој ќе ме
слушне.

Туку затоа што не сакам молкот да биде един-
ственото сведоштво за нашето време.

За Штип. За неговата култура. За неговите луѓе.
За неговите згради, институции и идеи.

За она што можеме да го изградиме, но и за она
што можеме неповратно да го изгубиме.

И затоа верувам дека има смисла да постои

еден локален весник.

Не само за да известува што направиле оние
што имаат власт, туку и да потсетува што би можеле
да направат оние што имаат визија.

Не само да ја бележи историјата на градот, туку
понекогаш и да се обиде да ја насочи. Ако еден ден
некој ги отвори овие колумни и праша:

**Понекогаш човек пишува не затоа што ве-
рува дека ќе го промени светот, туку
затоа што не сака еден ден да се праша се-
беси: „Зошто молчев?“. Пишува за јавниот
простор во кој простаклуот станува пра-
вило. За едно општество кое полека се на-
викнува на она на што никогаш не смеело
да се навикне.**

„Зарем никој не гледаше што се случува?
Зарем никој ништо не кажа?“

Нека има барем една трага што ќе одговори:

Да. Некој гледаше. Некој пишуваше. Некој пред-
лагаше. Некој веруваше дека Штип може подобро.

И некој не се согласи да молчи.

Предадена во употреба спортската сала „Џексон“, инвестирано над два милиони евра

Штип доби нова, современа спортска сала во која ќе се играат натпревари во одбојка и кошарка. Салата го носи името „Џексон“, а во нејзината изградба, според градоначалникот Иван Јорданов, се инвестирани нешто над два милиони евра.

На свеченото предавање во употреба покрај градоначалникот Јорданов присуствуваа и премиерот Христијан Мицковски, министерот за спорт Борко Ристовски, меѓународниот одбојкарскиот судија и пратеник во Собранието на Македонија Никола Мицевски и Душко Иванов, исто така пратеник од Штип во македонскиот парламент.

„Ова е значаен ден за сите штипјани бидејќи по долги години градот доби спортски храм кој примарно ќе се користи за одбојка и кошарка но верувам дека во него ќе се одвиваат и други активности кои ќе бидат организирани во нашиот град, рече градоначалникот Јорданов.

Според првиот човек на Штип спортската сала „Џексон“ има 1.300 метри квадратни, во неа се инвестирани нешто над два милиони евра.

чнемме, да гоја изградиме и да го пуштиме во употреба спортскиот храм за кој веруваме дека ќе го траира патот на многу млади спортисти, на многу млади

**Нешто над два милиони евра се
вложени во изградбата на салата
која има 1.300 метри квадратни.**

Јорданов ја изрази својата благодарност до Владата на Македонија и до премиерот Мицковски лично за тоа што во најголем дел Владата ја финансирала изградбата на спортскиот центар.

„Благодаревјќи на поддршката на Владата и на премиерот Мицковски лично успеавме да гоја запо-

штипјани кон здрави вредности, кон спортот, а верувам дека со овој спортски храм Штип ќе се гордее со своите идни спортски амбасадори, рече Јорданов.

Според премиерот Мицковски оваа спортска сала ќе биде дом на многу македонски репрезентативци, на многу деца кои ќе прераснат во идни македонски репрезентативци. Спортската сала е нешто што му требаше на градот Штип, посочи премиерот Христијан Мицковски.

Министерот за спорт Борко Ристовски му честиташе на градоначалникот Јорданов за се што е вложено во напорот Штип да добие ваков спортски храм што, според Ристовски, го прави Штип да биде најатрактивен и најамбициозен град во однос на спортското живеење.

Момче и девојката му разговараат по мобилен.

- Драги, дали сеуште ме сакаш,
прашува девојката.

- Те сакам најмногу од се на светот,
вели момчето.

- А колку е тоа најмногу, упорна е девојката.

- Еве меѓу нас да има планина полна лавови и
море полно ајкули јас ќе ги поминам и ќе дојдам
кај тебе само да те видам, одговара момчето.

- Па што не дојдеш, пак прашува двојката.

- Добро ма ти нормална ли си, не ли гледаш
надвор колку врне, рекло момчето и ја заклучило
секоја дискусија за љубовта.

Маж оди кај доктор:

- Докторе, жена ми пред десет дена го загуби
гласот. Што да правам?

- Уживај во моментот човече....

Си биле тројца рибари и ловеле риба на
Дојранско Езеро. Едниот фаќа златен крап.
Крапот му проговорува со човечки глас.

- Пушти ме во водата и ќе ти дадам еден
подарок.

- Каков подарок? – прашува заинтересирано
рибарот.

- Избери си сам: Голема љубов, голема мудрост
или милион денари.

- Сакам мудрост! – без многу размислување

вели рибарот.

- Готово! – рекол златниот крап и скокнал во
езерото.

Другите двајца рибари некое време го гледале
својот пријател и конечно еден од нив рекол:

- Ајде кажи нешто мудро бе?

- Требаше да ги земам парите.

Прв ден Трпана му кажува на Трпе:

- Миличок идам во теретана.

- Добро мила.

Втор ден пак му кажува:

- Миличок идам на аеробик.

- Добро мила.

Третиот ден пак:

- Миличок одам на јавање.

- Знам мила, коњот веќе три пати се јави!

Трпе му вели на Цветко:

- Цветко, дај ми 100 евра на заем, многу ми тре-
баат.

Цветко одговара:

- Абе, може и да ти дадам, ама прати ја жена ти
Трпана вечерва да спие кај мене. — — —

Трпано, вечерва да одиш кај Цветко и добро да
се претставиш зошто вети дека ќе ми даде 100
евра и рекол Трпе на Трпана.

Оди Трпана вечерта кај Цветко. Ја поминува
ноќта таму и утрото се враќа.

- Што се случи, добро ли се претстави? Ти даде
ли 100 евра?!

Трпана одговара:

- Абе, тој рече дека и 200 си заслужил да ти даде,
ама нема!

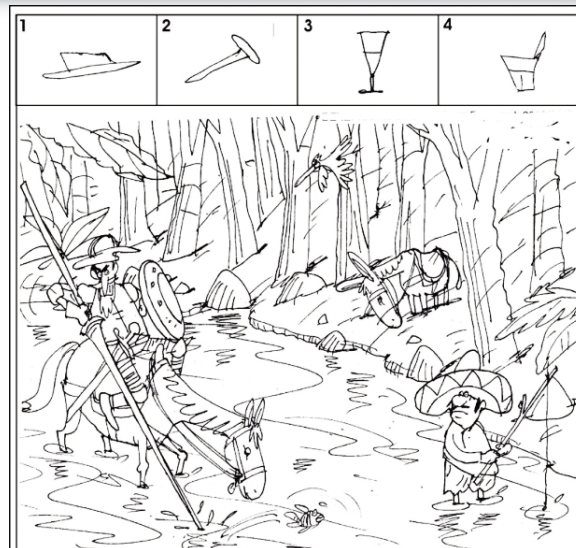

ТР-МР**ТИ РЕКОВ-МИ РЕЧЕ**Размислува: **Iv. BOJ**

Новинар прашува пратеник:

-Пратениче, кој автомобил
е најдобар на светот?-За мене подобар од службениот
нема, рекол пратеникот......
Што е народот?Тоа е само средство кое
е употребливо додека
траат изборите......
Најтажно на светот е
кога имате две осамени души
во една соба......
Наша најголема обврска
е да се биде и остане – човек.
Моралот на секој од нас
е нашето днк......
На шалтерот од банка стои натпис:
„Најважна ни е довербата во клиентите“.
На пултот пенкало залепено
со најцврст лепак.
Толку од довербата.

			9	3	5			
5				7	8	2	1	3
7	3	8				6		5
	7	4	2	1		5		
2					3			
1	9		8			3		
9	1					4		8
8	5						2	6
	6	2	5	8	1	9	3	7

ИМПРЕСУМИздавач: Медиум Боја 43 – Штип
Седиште на фирмата и адреса на редакцијата:
Ул. „Тошо Арсов“ бр. 23 – 2000 Штип

Одговорно лице: Иван Бојациски

Излегува еднаш месечно
Првиот број излезе во месец април,
2009 годинаГлавен и одговорен уредник:
Иван Бојациски 078/375582Графички уредник:
Јорданчо Бојациски, 078/473094Овој број е отпечатен на 18.09.2026 година
Тираж: 1.000 примероци

Ж-ка: 290000002136767

Едб: 4029019522191

Т.Т.К. банка А.Д. Скопје

Годишна претплата: 180 денари.

Печати: Европа 92-Кочани,
ул. „Крижевска“ бр. 52За Штипски глас
се плаќа повластена даночна стапка од 5%

ISSN 2545-4498

Непотпишаните текстови се на Иван Бојациски

Совет за етика во
медиумите на МакедонијаНашата редакција е членка на Советот за етика во медиумите на
Македонија (CEMM), со што целосно се залагаме за почитување на
етиката и професионалните стандарди во известувањето. CEMM е
тело за саморегулација во медиумите и е орган што ги разгледува
и одлучува по жалбите во однос на известувањето на медиумите.

Ш.Г.	Артис-тка на фото	Љубовна поезија	Англ. филозоф Џемс	Води-телката Џамба-зова	Дрвени влечки	Ампер	Анри Тулуз орек					
Стручно советување												
Сојузна држава во Индија						Сврзник						
						Бизамски глушец						
Народни песни и игри												
Иван Точко			Повреди									
			Наша пејачка									
Дански полу-остров							Извик при јуриш					
Пејач Рахимовски				Меѓун. здруж. на Универз. (скр)								
				Карактеристика								
Ш.Г.	Стих од четири стапки (лат.)	Место каде се чуваат документи	Лесковац	Вид америк. куна	Фосфор	Пејач Лесковар Магацин складиш.				Тино Роси		
Сателит на Сатурн							Јадран. полуост.					Амер. арт. Роберт
					Град во Русија		Планин. венец во Бурма					
Жежок					Иселеник							
Извик			Двогодиш. зелјеста билка								Сулфур	
			Скопје								Талкачи скитачи	
Река во Русија				Прв сним. на балкан. Милтон						Сплит		
Старо-грчки филозоф				Пејач Мартин						Хран.производ кој бргу се подготвува		
Радииум			Еми Грант									
			Писател Дракула									
Азот		Ам.арт. Мира							Стојан Тарапуза			Српски тенисер Золтан
		Српски поет Васко							Позната светска манекенка			
Врв во Непал 7132 м				Авион. северал тест (скр)			Пејачка Хјустон					
Вид лирска песна				Уметност (фр)								
							Муслим. машко име					
Ш.Г.	Жител на држав во Средна Америка											
	Водород											
Екс англис. автомобил. Џемс					Изолација на болни од зараз. болест							

GREEN GARDEN
RESIDENTIAL COMPLEX

СОВРЕМЕН И
КВАЛИТЕТЕН НАЧИН
НА ДОМУВАЊЕ
по најповолни цени...

НОВ СТАНБЕН КОМПЛЕКС ВО ШТИП

- ВИСОКО КВАЛИТЕТНА ГРАДБА
- ЕНЕРГЕТСКА ЕФИКАСНОСТ **A КЛАСА**
- СОПСТВЕНО ЦЕНТРАЛНО ГРЕЕЊЕ
- ГАСНА ИНСТАЛАЦИЈА ЗА СЕКОЈ СТАН
- ОБЕЗБЕДЕН ПАРКИНГ ПРОСТОР
- ЦЕНТРАЛЕН ПАРК СО ВОДЕНИ ПОВРШИНИ

070 22 22 07
070 24 24 22

www.aktivagreengarden.mk
info@aktivagreengarden.mk

